

МОНТОРСЬКИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 8 вересня 1987 року

№ 108 (3927).

Ціна 2 коп.

Ця горда назва — комітет

Сімдесят дев'ять помічників — багато це чи мало? Багато, якщо кожен з них робить своє діло з багатостороннім, небайдужим, і, мабуть, мало, коли навпаки. Саме стільки помічників має Добровеличківський районний ЛКСМУ: 55 членів районного комсомолу, 15 кандидатів, 9 членів ревізійної комісії. Велика сила! Здавалося б, будинок діло їй до снаги. Перший секретар районного комсомолу Володимир Новосад гордоє списки. Оцей їде вчистити, кілька жінок у декретній відпустці, той перейшов на іншу роботу, той хворий, ще хтось у полі — не відірвати ж людину від роботи. Виходить, якщо виникне нагальна потреба щось організувати, провести, звернутися, по суті, немає до кого?

Як це — немає до кого? А Валентина Лук'янець? А Василь Рівний? А Петро Лук'янець? Справді, ці люди віддають чимало часу і сил громадській роботі. Валентина — бухгалтер районного споживчого товариства, член ревізійної комісії, останнім часом провела фінансову ревізію у комсомольських організаціях школи-інтернату, кінофікації, відділу культури. Крім того, дівчина — заступник комсорга у своїй установі, а разі необхідності завжди відгукується на прохання райкому, організує молоді.

Нелегко перерахувати всі рейди районного штабу «Комсомольського прожектора» і райкому комсомолу, в яких брали участь кореспондент міс-

цевої районної газети «Сільське життя» Василь Рівний та працівники райвідділу внутрішніх справ Петро Лук'янець. Василь із захопленням розповідає, як відгукуються люди на його гострі виступи. Петра ж більше хвилювала тема виховання важких підлітків — його підшефний, учень СПТУ-37, (з етичних міркувань прізвища не називатимемо), ставить перед своїм наставником проблему за проблемою.

І все? Чому ж: недавно проходило бюро райкому комсомолу з шкільних питань. Готували його члени райкому — піонервожати, молоді вчителі. Це була й допомога, і користь для них же — можна порівняти, знайти цікавий досвід. Є окремі випадки, коли члени райкому залучали до проведення звітно-виборчих зборів у групах.

Під час зборів член райкому Марина Лисенко (колгосп імені Кірова) була агітатором. А Валентина Ниструль (колгосп «Перше травня»), Степан Нарась (колгосп імені Калініна) — політінформаторами. Члени райкому, за словами Володимира Новосада, живучи, працювали «від начальника збирально-транспортного загону до рядового механізатора». Водій колгоспу «Дружба» Віктор Стова, теж обраний до комсомольського органу, за ударну працю на цюгорічних жнивах нагороджений знаком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос». Таких прикладів можна навести чимало. І це закономірно. Бо хіба ж може бути членом райкому комсомолу порушник тру-

дової дисципліни чи людина байдужа до виробничих і громадських інтересів свого колективу? Про кожного із сімдесяти дев'яти можна розповісти багато хороших. Але, на жаль, на рахунок райкомів немає жодної спільної — цікавої і значимої — справи. Їх робота обмежується епізодичними дорученнями. Та й навіть такої «честі» удостоюються не всі, а ті хто ближче до райцентру. Ясно, що так зручніше.

Крім того, згадаймо ще й про авторитет комсомолу. Часто люди й не знають, що в їхньому колективі працює член райкому Ленінської Спілки молоді. А якщо й знають, то здебільшого з повідомлення на якомусь стенді чи з підпису під портретом, що на Дошці пошани. І дуже рідко — його конкретних справ.

Ясно, що організувати й координувати роботу майже восьмидесяти чоловіків не легко. Давайте обирати їх менше, значно менше, але щоб це були справжні помічники райкому. Таке почесне і нелегке доручення повинне бути у комсомольця чи не єдиним. Бо часто буває так: секретар комсомольської організації, член якогось клубу, агітатор, відповідає за щось, а винці, як доповнення, — член райкому комсомолу. Отож і вистає в людини часу тільки на відвідування пленумів. Чому членами райкому так часто обирають за виробничими позначками, не беручи до уваги те, чи є в товариша організаторські здібності, як він взагалі ставиться до факту свого обрання.

От і перетворюється комітет у таку собі розгалужену сітку членів райкому, з яких тільки одиниці працюють по-справжньому.

С. ОРЕЛ.

сміт Добровеличківка.

СУБОТНИК

Двадцять дві тисячі жителів Кіровського району обласного центру взяли участь у суботнику по благоустрою Кіровограда, присвяченого підготовці до гідної зустрічі 70-річчя Волинного Жовтня. Серед них близько десяти тисяч учнів шкіл, технікумів, СПТУ, студентів вузів.

Найактивнішими учасниками суботника стали робітничі колективи заводу радіовиробів, ВО «Дружба», АТП-12527, курсанти КВЛУЦА, учні СПТУ-2, технікуму механізації сільського господарства, СШ № 19.

Під час суботника наведено належний порядок у парках, скверах, вулицях міста, на території підприємств та організацій обласного центру.

Наш кор.

АНОНС

ДЕНЬ СВОБОДИ

День свободи Болгарії...

Я на зорі

Вийду з дому й гукну

— Добрий день, добрий час

вам,

мої друзарі,

Найтепліші вітання

з країв Подніпров'я!

День свободи Болгарії...

В згадці моїй

Пролітають димами

затмарені роки.

Ми з болгарами разом

ходили на вій

І громилі немачдо

фашістів жорстоких.

День свободи Болгарії...

Вірні брати!

Така записана

в книгу життя, що ніками

Довелось плече у плече

нам іти

І права здобувати

своїми руками.

День свободи Болгарії...

Зорі ягорі

Провітають нам дружбу,

стовічну, багату.

Добрий день, добрий час,

дорогі друзарі,

Вам од серця бажаєм

щасливого свята!

Ность ДМИТРУК.

ЛАСКАВО ПРОСИМО ДРУГАРИ сьогодні до Кіровограда для участі в черговому, сімнадцятому засіданні міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» прибуває делегація Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії. Добірку матеріалів, присвячених національному святу НРБ — Дню свободи і засіданню клубу молодих механізаторів читайте на 2-й стор.

Віра ПОРОВОСЬНИХ — бригадир комплексної бригади цеху № 5 Світловодського комбінату твердих сплавів. Очолюваний нею колектив — серед профспілкових організацій району — активно працює на нову форму господарювання — повний госпрозрахунок. Фото В. СТРИГУНА.

МАЙЖЕ чотири роки очолює комсомольську організацію колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфріївського району Володимир ЗАЙВИЙ. Організація визнано в останні роки кращою в районі, занесено на районну Дошку пошани. Про те, як сьогодні живуть комсомольці Куцєволівки, бесідує наш кореспондент і В. Зайвий.

КОР: Чотири роки — це вже досвід. З ним легше працювати?

В. ЗАЙВИЙ: Не дуже люблю одноманітності. Досвід — добре, але хочеться пізнавати, пізнавати... Досі в моєму житті мінялись і місця проживання, і робота...

— Конкретніше.

— Після школи вчився у Дніпропетровському сільськогосподарському інституті за направленням нашого колгоспу. Потім повернувся в Куцєволівку, два місяці попрацював бухгалтером, далі служив у Радянській Армії, в танкових військах. А як відслужив — запропонували в колгоспі посаду заступника голови по роботі з молоддю.

— Коли було важче очолювати організацію: сьогодні чи тоді?

— Якщо працюєш по-справжньому, то це завжди не легко.

— І все ж?

— Тоді було по-своєму складно. Організація у нас чималенька: протягом кількох п'ятирічок на-

обліку — ніколи не стояло менше ста комсомольців. Хлопців то я всіх знаю, бо впріє у цьому селі. Але тоді мало було знати — мав стати для них організатором, ватажком.

— Одне слово — треба було завоювати авторитет. Настільки мені відомо — авторитет ти маєш. Але, певно, не скажеш, як у тій пісні співається: «Порядок в танкових військах!»

— До такого слід прагнути, про це не треба забувати ніколи. Та в нас такі голова колгоспу і секретар парторганізації, що не дадуть забути. Скажу відверто: і раніше комсомольці не скаржились, навчаче їх правління обділяло увагою, а після комсомольських з'їздів вона стала ще пильнішою, ще предметнішою.

— Що значить — не скаржились?

— Правління колгоспу турбувалось про майбутнє нашого села. Закріплення молоді на селі — для нас це просто фраза, це постійна робота. По-

перше, наші молоді є де працювати — тракторній бригаді, автогараж, консервний завод (переважна більшість овочів району вирощується в нашому колгоспі), птахофабрика, чудовий сад. Віднедавна колгосп розвів ще й ставкове господарство. По-друге, молодим пропонуються численні стимули, щоб вони не йшли з Куцєволівки...

БЛАГО ТРЕБА ЗАРОБИТИ

— Але одним стимулом хіба втримати?

— Якщо не робиться формально, значно — може й ні. Але коли тобі урочисто вручають під час обжинків, на яких ти себе показав справжнім хліборобом, книжку колгоспника, коли святково провозжають служити в армію... Пам'ятаю, як я сам бері рідику грудку землі вручену куцєволівцями... І коли все це робиться не байдуже, од душі, то після служби швидко всього прийдеш додому.

— Ось у деяких колгоспах будиночки зводять

для молодих сімей, а нема кому в них селитись...

— То вже наслідок. На останніх партійному з'їзді, Пленумі ЦК партії, комсомольських форумах відкрито наголошувалося: треба дати людям проявити себе в праці. Заробив — отримуй. І в нашому господарстві є сьогодні вільний гарний будиночок. Але будь-кому його не дають. Працьовитим —

будь ласка. Всяке благо треба заслужити, заробити. М. С. Горбачов на XX з'їзді комсомолу так сказав: «Не всім, наприклад, сподобалися підвищені пенсії, суворі відповідальності за доручену справу. Коли твердо сказали: кожен повинен одержувати благо за зроблену роботу — це викликало де в кого невдоволення». Так, благо треба заробити. Недавно вселались в нові славні хати, побудовані колгоспом (зі складкою вартості будинку від 30 до 50 процентів) молоді сім'ї Єрухів, Жарків. Молода родина Гондюків са-

З'їзд поставив завдання

ма буде хату — колгосп допомагає матеріалами. Це — наші механізatori, водії, доярки.

— А спеціалісти середньої ланки?

— Господарство ними забезпечене. Не дивно, що раніше багато наших односельчан навчалися у вузах від колгоспу, а зараз лише троє.

— Однак повернемося до комсомольської теми...

— А хіба благополуччя молодих — це не комсомольських рук справа?

— Ти особисто помітив: комсомольці змінились після з'їзду?

— Ожили. Це правда. В червні пленум райкому комсомолу проходив: після короткої доповіді перейшли до обговорення. «Хто просить слова?» І зразу кілька рук. Електрик з колгоспу «Росія» Володя Мартинюк несподівано так гостро заговорив.

— Що змінилось у внутрішньому житті першій?

— Нам розширили права. Тепер маємо більше часу займатись справжньою роботою. Взяти хоча б те, що відійшло ми не

гайтимемо часу на поїздки у район, щоб прийняти кількох хлопців і дівчат у комсомол. 42 кілометри від Куцєволівки до Онуфріївки. Або ось недавно одва молоді доярки вкрали 15 кілограмів комбікорму на фермі. Торік, аби вивести її догана, ще треба було б взяти її на бюро райкому...

— Які проблеми сьогодні у першій?

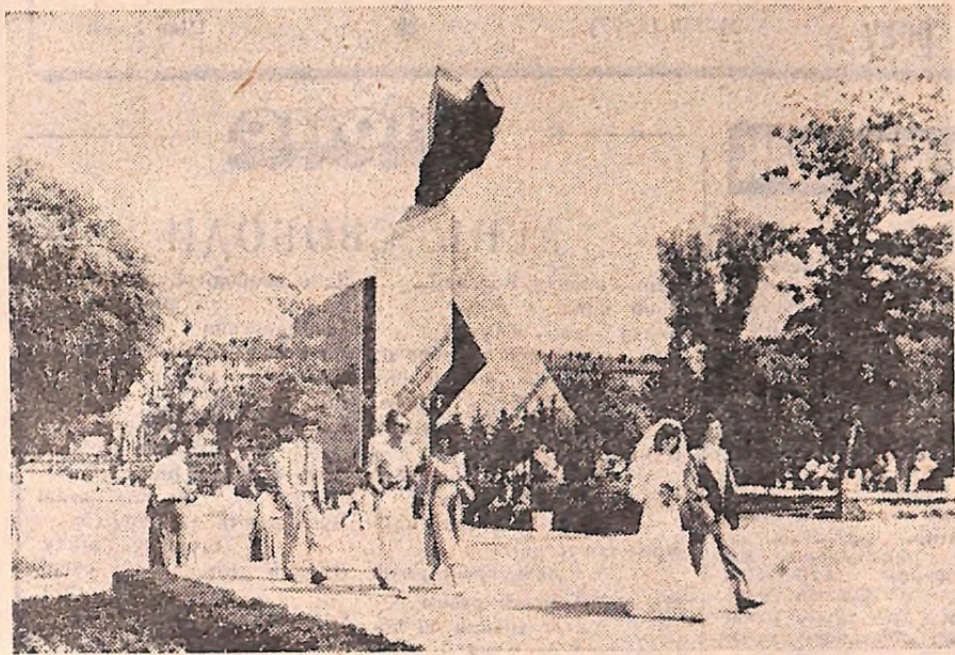
— Завтра будуть. Спорт у наших спілчан у пошани. Влітку є де займатись: самі хлопці стадіон збудували, лавочки поставили, дерево посадили. Все це під час суботників. А взимку... Хокей хіба що. Бо школа старенька, і спорзалу у вій нема. Колгоспники на госпрозрахунок: є куди кошти вкладати — у критий тік, ідеально, ставки... А школа — не колгоспна...

— Одне слово: проблему розв'язати не можна?

— Мабуть, нема безвихідних становищ. Ось обговоримо питання в комітеті комсомолу й будемо радитись із товаришом...

Розмову від В. БОНДАР.

Гори, дерзай, щоб вічно молоділа Твоя земля ясна!

Болгарський народ готується широко відзначити 43-річчю соціалістичної революції. Країна успішно буде розвивати соціалістичне суспільство.
На знімку: пам'ятник «1300 років Болгарії» у столиці НРБ. У цьому сквері часто можна зустріти молодят.

Фото М. ШАХБАЗЬЯ.
(Фотокроніка ТАРС).

ЗНАЙОМТЕСЬ: НАШІ БОЛГАРСЬКІ ДРУЗІ

УЧАСНИКАМИ XVII ЗАСІДАННЯ МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ СТАНУТЬ:

Мигов Стефан — секретар окружного ДКСМ.
Петрова Недялко — завідувачий сектором сільського господарства окружного комсомолу.

Васильєв Васил — науковий співробітник інституту пшениці і соняшнику.

Ілієв Ангел — голова зернопромислової бригади села Болгарєво.

XVII ЗАСІДАННЯ МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КИРОВОГРАД — ТОЛБУХІН»

ПЛАН РОБОТИ

8 вересня — прибуття делегації Толбухінського окружного ДКСМ до Кіровограда.

9 вересня — робота спеціалізованих секцій «Рослинництво» (колгосп імені Ленінського комсомолу Новоукраїнського району), «Тваринництво» (колгосп «Україна» та науково-дослідне об'єднання «Елта» Кіровоградського району). Молоді болгарські спеціалісти побувають в селі Федорівці Кіровоградського району, відвідують місцеву середню школу.

10 вересня — засідання міжнародного клубу молодих механізаторів (бібліотека імені Крупської).

11—13 вересня — учасники засідання з Толбухінського округу НРБ побувають у Світловодську та Олександрії, ознайомляться з роботою промислових підприємств та організацій цих міст, стануть гостями молодіжних вечорів.

«Молодий комунар» розповідатиме про чергове засідання клубу, перебування болгарських друзів на Кіровоградщині.

Д ОРОГІ друзі, юні мої колеги! Ось вже майже два десятиліття нас єднають міцні узи братерства. Інколи запитує себе: чому ж сила нашого співробітництва? Відповідь знаходжу в одному слові: «дружба».

У всі віки російський і болгарський народи жили як брати. І горе, і радість були для нас спільними. Сьогодні нас єднає висока мета — добитися соціального розквіту, зробити життя своїх народів багатшим, змістовнішим.

Я радий, що ті сподівання, які ми покладали на міжнародний клуб механізаторів при його створенні, виправдалися. Вони зайвий раз підтвердили значимість трудового співробітництва, яке з часом набирало все нових форм. Тепер впевнено можна сказати: спільна праця ще більше здружила молодих механізаторів Кіро-

воградщини і Добруджанщини. Зерна, висіяні в багатодітний ґрунт, дали добрі сходи.

Обмін передовим досві-

Хай вершини скоряються юним!

НАПУТНЕ СЛОВО ЗНАТНОГО ХЛІБОРОБА
УЧАСНИКАМ XVII ЗАСІДАННЯ МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КИРОВОГРАД — ТОЛБУХІН»

дом з болгарськими друзями став для нас доброю традицією. Разом вирішуємо питання удосконалення сільськогосподарського виробництва, планування. Болгарські друзі пропонують нам свої методи роботи, ми їм — свої.

Повіртаючись думкою у сімдесяті роки, коли міжнародний клуб механізаторів «Кіровоград — Толбухін» тільки розпочав свою

діяльність, згадую, як ми тоді вірили в практичні результати роботи. Вірили і в те, що наступні покоління продовжать слави

традиції. Тепер ще раз переконаюся у непохитності нашого братерства. Братерства двох народів, яке випливає з спільної творчої праці. Особливо радісно, що ця праця єдина юні серця механізаторів. Хочу звернутися до учасників засідання, до тих, хто завтра увіллється до клубу. Не бійтеся труднощів, йдіть тільки вперед!

В. МОТОРНИЙ,
бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму», Герой Соціалістичної Праці, лауреат премії Ленінського комсомолу, член міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін».

Берть участь у соціалістичному змаганні. Трудове суперництво зробить наше життя цікавішим, допоможе швидше оволодіти секретами хліборобської майстерності. Любіть професію землероба, підвищуйте свій професійний рівень, переймайте досвід старших! І тоді, дивлячись на вас, справу ваших рук, земляки скажуть: ось істинні хлібороби. Почесного імення, на мою думку, гідні й бажати.

В. МОТОРНИЙ,
бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму», Герой Соціалістичної Праці, лауреат премії Ленінського комсомолу, член міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін».

Звання зобов'язує

На честь всенародного свята — Дня свободи — молодіжний колектив, який виборов високе звання етапного в маргаритовому цеху толбухінського заводу імені Василя Іоаннися, добився нового вагомого успіху. Вирішальну роль у цьому відіграла автоматизація технологічних процесів виробництва. Особливо випуск нового декоративного продукту «Каліграф», котрий користується підвищеним попитом у покупців. З початку року виготовлено 1765 тонн маргарину замість передбачених планом 1568.

З турботою про кадри

Як і всі зміни в матеріальному виробництві загострили увагу комсомольських організацій до проблем підвищення технічного рівня молодих трудящих. Головний спеціаліст молодіжного аграрно-промислового комплексу імені Георгія Димитрова Кіліна Проданова в статті «З турботою та увагою до кадрів» поділилася думками про поліпшення підготовки, заірема, спеціалі-

тів — механізаторів у всіх галузях рослинництва й тваринництва, підвищення їхньої кваліфікації, що одержує своє повноцінне наповнення надій з профтехучилищ не задовольняє зростаючі потреби АПК.

Відпочинок з автомобілем

«Велика брід» — білий берег. Таку назву має найбільший у країні автокурортний кемпінг. У його персоніфікації багато молоді, котра обслуговує курортників, які прибувають сюди на власних автомашинах з усіх кінців Болгарії, а також з Польщі, Угорщини, НДР, Чехословаччини.

Добірку за матеріалами газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

К ИРОВОГРАДСЬКА область і Толбухінський округ Народної Республіки Болгарії дружать давно. Коли йде мова про їхні зв'язки, на думку приходять поетичні рядки М. Рильського: «Дружба народів — не просто слова». Що ж означає таке співробітництво на практиці?

Найряд чи зможу перерахувати все, наведу лише деякі приклади. Це — пристрій «Кедра», скажімо, який спільно удосконалюють колективи виробничого об'єднання «Червона зірка» і Толбухінського заводу «Зена». Пристрій контролює висів кукурудзи одним із видів сіяток. На меблевому комбінаті впроваджується передовий досвід заводу «Добруджанська мебел». Це дає можливість зменшити частку ручної праці на виробництві. Колектив УТО «Кіровоград» перейняв у болгарських колег систему оцінки якості праці торговельних працівників, досвід переведення комплексів на непозній госпрозрахунок.

Не раз бували в Онуфріївському районі болгарські буряководи. Медичні області лікарні у курсі справ лікарів окружної Толбухінської. У педаго-

гічному інституті нашого міста знають про досягнення інституту удосконалення вчителів міста Толбухіна. А ще відбувається обмін культурними делегаціями, вивчення досвіду партійної, профспілкової.

Наша дружба — не просто слова

На запитання нашого кореспондента відповідає
голова Кіровоградського відділення товариства радянсько-болгарської дружби В. А. ДОЛИНЯК

комсомольської роботи. Нині понад сто колективів області — члени товариства радянсько-болгарської дружби.

— Як форми співробітництва стали традиційними?

— Наше головне завдання ми вбачаємо у поглибленні зв'язків трудових колективів нашої області і Толбухінського округу.

Тож найчастіше практикуються зустрічі. Приїжджають до нас, наприклад, болгарські побутовіки — йдуть в управління побутового обслуговування, безпосередньо в цехи. Разом з нашими робітниками, спеціалістами обговорюють специфічні деталі виробництва, обмі-

нюються досвідом, підбирають підсумки соціалістичного змагання, обговорюють їх. Так само представляють трудових колективів Кіровоградщини зустрічаються із своїми колегами на споріднених під-

приємствах братнього округу. Такі зустрічі пам'ятають і чекають кіровоградці в управлінні зв'язку, на Олександрійському та Кіровоградському м'ясокомбінатах, на ВО «Червона зірка», на меблевих підприємствах області. Цікавою і дуже корисною мені здається така форма, коли наші друзі з Толбухіна деякий час працюють безпосередньо на робочих місцях. Захотів в цей побуткомбінат, а там закріплено болгарська група. Це вже обмін досвідом не тільки на словах, а й на ділі. І ще одна важлива деталь — у такі моменти люди вічають суть нашої дружби.

— Володимире Андрію-

вич, коли зустрічаються одинодумці, колеги — це нерідко нові знайомства, дружні стосунки...

— Звичайно. Я можу з повністю сказати, що зараз, напередодні річниці соціалістичної революції

в Болгарії, Дня свободи, в Толбухінський округ з Кіровоградщини йдуть сотні листів, листівок із найщирішими вітаннями й побажаннями. Такими близькими взаєминими з болгарськими друзями може похвалитися М. Давидов, механізатор з Новоукраїнського району.

Хочу розповісти такий випадок. Члени клубу інтернаціональної дружби середньої школи села Підвисокого Новоархангельського району написали листа Генеральному секретареві ЦК КПБ Тодору Живкову. Розповіли про свій клуб, про роботу, яку проводять у ньому. Через деякий час у Підвисоцьку школу приїхав генераль-

ний конст Народної Республіки Болгарії у Києві Цвєтан Ночев, щоб передати подяку Тодора Живкова юним інтернаціоналістам.

— Як ви оцінюєте роботу міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін»?

— В першу чергу, це форма активної, цілеспрямованої діяльності по зміцненню інтернаціональних зв'язків молоді двох країн. Робота клубу — це не лише щорічні засідання, на яких обговорюються зроблене, намічаються шляхи подальшого розвитку, не лише відвідування полів і тваринницьких комплексів, а постійне відчуття плеча товарища.

Мені доводилось бути присутнім на засіданнях клубу і в Кіровограді, і в Толбухіні. Безперечно, обмін досвідом — важливий момент. «Придивися», «переїняти», «заділюся» — так часто можна чути від болгарських та радянських механізаторів. На кожне засідання виносяться найважливіші, найактуальніші питання сучасного сільськогосподарського виробництва. Обговорюють їх професійно, конкретно, ділоно. На таких засіданнях бувають, як правило, гос-

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

подарські керівники, співробітники науково-дослідних станцій, інститутів.

Нам є чому почититися у болгарських хліборобів. Їх врожай більш стабільний, вища культура землеробства.

Звідки існує клуб, у області значно збільшилась кількість молоді, що йде працювати в сільське господарство. Цей факт ілюструє виховне значення міжнародного клубу «Кіровоград — Толбухін».

— Вам, мабуть, не раз доводилось бувати в Болгарії. Поділіться, будьласка, враженнями.

— Востаннє був там у травні цього року. Країна запам'яталась квітучою. І в прямому, і в переносному значенні цього слова. Толбухінський округ — на підйомі. Пале велике будівництво, швидко розвивається промисловість. Дисципліна праці дуже висока. Є, звичайно, й свої проблеми.

Побував зокрема на молочному комплексі недалеко від Толбухіна, на заводах округу. Скрізь зустрічають радянських людей, як дорогих гостей.

Розмову веде
С. БОНДАР.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ
СОЛІДАРНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ

Біографія дружби

За роки Радянської влади Киргизія досягла значних успіхів. Приємно усвідомлювати, що у сьогоднішніх досягненнях республіки є внесок чеських і словацьких комуністів.

На початку 20-х років встановлення першої пролетарської держави було складним: наслідки громадянської війни й іноземної інтервенції, політична та економічна блокада. Катастрофічна посуха, яка припала 1921 року на Південь та ряд інших областей, викликала голод. Тоді Володимир Ілліч Ленін звернувся до робітничого класу усього світу з проханням про допомогу. Пролетаріат Чехословаччини одним із перших простягнув руку допомоги. Було створено кілька чехословацьких виробничих кооперативів і сільськогосподарських комун, які вирішили допомогти найвідсталішим областям Радянської Росії.

Найкрупнішим серед них був кооператив «Інтергелло», який був організований у словацькому місті Жиліна Р. Мареча-

ном. Зібрали гроші на дорогу, на закупку машин, необхідного обладнання та матеріалів, і перший ешелон відправився в Пішпек — нині місто Фрунзе — на весні 1925 року. Усього до Радянського Союзу переселилося 1078 чехословацьких комуністів зі своїми сім'ями. Протягом кількох років члени «Інтергелло» жили в Пішпеку, електростанцію, ліварний завод, меблеву фабрику, а також школу, лікарню, клуб на тисячу місць, який назвали «Клуб паризьких комуністів». Уже в 1934 році на долю кооператива припала п'ята частина всієї промислової продукції Киргизії.

«Інтергелло» став фундаментом, на якому побудовано киргизьку промисловість. Успіхи членів кооперативу залишили в Юліуса Фучика, який побував тут у 1930 і 1935 роках, таке велике враження, що він хотів навіть написати про це книгу. Чехословацько-радянська дружба дістала тут реальне втілення.

Васлав ЯНДА,
Олександр ЧИБІСОВ.

Шановний читачу!

Другий місяць триває передплата на газету і журналі, зокрема, на твою обласну молодіжну газету «Молодий комунар». Журналісти газети нині часто зустрічаються з читачами в трудових колективах, навчальних закладах. Однак на зустрічі віч-на-віч з усіма читачами не вистачить, зрозуміло, ні часу, ні взаємних бажань. Тому хочемо запропонувати таку розмову заочно.

Не сумнівайся, шановний друже, що найбільше прочитавши щодня рядків в нинішню пору гласності й широкої демократії саме рядків газетних. Журналісти газети прагнуть, аби значну долю їх становили публікації «Молодого комунара». А для цього треба знати свого читача. Допоможи нам. Вислови свої враження про щоденну газету, поділись роздумами про те, яким тобі бачиться «Молодий комунар» завтра, у 1988 році.

Отже, відверта розмова. Наші — запитання — твої, читачу, відповіді:

1. Ти читаєш матеріали «Молодого комунара», в яких йдеться про перебудову в комсомолі? Спробуй оцінити їх. Якщо ти комсомолец, то напиши: чи відсутні кроки перебудови у твоїй первинній організації? Якщо так, поділись досвідом. Якщо ні, то чому? Спробуй проаналізувати стан справ.

2. Чим ти цікавишся, матеріалів на які теми чекаєш у нашій газеті? Чи задовольняють вони тебе?

3. Які молодіжні теми газета рідко виносить на свої сторінки? Які зовсім не виносить?

4. Кілька разів цього року газета виходила в двічі зменшеним форматом на восьми полосах. Ці спеціалізовані були присвячені питанням контрпропаганди,

літератури, розвитку гласності й демократії в нашій країні... Чи зацікавилися вони тобою? Які тематичні номери хотів би ти отримати в наступному році?

5. Що тебе не задовольняє в «Молодому комунарі»?

6. Запропонуй газеті нові рубрики, пазли тематичних сторінок. Які із теперішніх тебе не влаштовують?

7. З якими цікавими людьми ти хотів би зустрітись на сторінках «МК»?

8. Зараз газети й журнали гостро віднімають питання охорони природи, культурних пам'яток. Пишемо про це й ми. Читачу, що, на твою думку, потребує захисту? Підкажи нам конкретну адресу.

9. Художні твори з продовженням в кількох номерах: чи знаходять вони свого читача?

10. Чи передбачає, чи збираєшся ти передплатити «Молодий комунар»? Чому?

Можливо, дорогий читачу, ти хотів би відповісти на запитання, якого нема в анкеті. Пиши на окремому аркуші і сам відповідай на нього. Як і інші запитання, зауваження, поради. Редакція уважно поставиться до твоїх пропозицій.

Можеш при бажанні назвати свої:

прізвище, ім'я та по батькові

адресу

місце роботи чи навчання

Заповнену анкету відправляй на адресу редакції: 316050 м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, «МК».

Заздалегідь дякуємо за відповіді.

З АСТУПНИК директ-
тора Колонного залу Будинку Спілок В. П. Малашев сказав мені: «Ви знаєте, я ще ніколи не чув тут такого голосного співу, як під час виконання Гімну демократической молодежи» на творчому вечорі Л. І. Ошаніна, коли весь зал стоячи співав разом з виконавцями. Мені здавалося, що підспівував навіть оркестр на чолі з диригентом Олександром Михайловичем.

Я повірила Валерію Павловичу, тому що й сама була на тому травневому вечорі у Колонному залі. І коли за кілька днів після концерту ми зустрілися

скрипці, бо в українській мові є багато пісень, схожих за назвою, автору ж важлива точність — В. Л.).

...Ми сидимо біля робочого столу поета, у вікно зазирає на диво похмурий для цієї пори московський ранок. Розмовляємо про події останнього часу, про ювілейні торжества поета. Тоді я ще не знала про те, що він нагороджений орденом Леніна, звістка прийшла пізніше, і я поздоровила Льва Івановича тільки по телефону. Пригадуємо великий успіх Сергія Захарова на авторському вечорі поета Ошаніна. А в мене сльозяться у пам'яті

Автограф для читачів «МК»

Звідси втрачено почуття відповідальності. Зізнаюсь, не я перший вам говорю про це.

КОР.: Справді, мені вже доводилося чути про «безадресність» сучасних пісень. Тобто не знають ні хто написав пісню, ні для кого вона створена. Мені хочеться запитати у вас як автора циклу «А у нас во дворі» (музика А. Островського). — ви знали, для кого її писали?

Л. О.: Для тих, хто вже після першого виконання

Лев ОШАНІН:

ВІРШІ,

у радіопередачі «Доброго ранку», почав вимагати продовження історії хлопчика і дівчинки, кохавши яких зародилося у звичайному московському дворі.

КОР.: Московському? Мені здається у даному випадку прописка не грає ролі. Але погодьтеся, Лев Іванович, продовження пісні — це якось незвично. Роману — ще куди не йшло. Правда? А чому ви все ж вирішили продовжувати? Болячись, щоб не з'явилося «доморощених» продовжень? У ті роки подібне траплялося.

Л. О.: Боятися-то ми не боялись, але коли багатьох людей не залишила байдужою доля наших героїв, це змусило нас замислитися. Втім, про історію циклу, з якого найдорожчою нам стала пісня «Я тебе подожду», я вже розповідав на сторінках тригодинки, випущеного «Молодою гвардією». Як і про інші пісні. Справжній пісня народжується важко. Існує безліч варіантів, поки з'явиться один, який заспівають мільйони!

Хороша пісня, народжена в муках чи написана на єдиному подиху, потребує постійного піклування. Дуже важливо, щоб пісня «попадала у хороші руки». Лев Іванович нічого не говорить про виконавців своїх пісень, вважаючи, що не має на це морального права. Та я бачила з яким душевним болем сприйняв поет недбалість молоді співацьки Валентини Легкоступової, котра не потрубувалась навіть вичити слова пісні, виконуваної на творчому вечорі поета.

І тут же пригадав, як відповідально ставився до своїх виступів Муслім Магомаєв: «Коли він співав «Голос землі» (музика А. Островського), ми навіть підходили до нього не наважувались. Ось, до речі, ще одна причина того, чому сучасна пісня втрачає бажаний резонанс. Це — легковажність виконавців, які кидують вам під ноги «мільйон алях роз», забуваючи, що пісня — то квітка душі».

Замислившись, Лев Іванович довго мовчав, а я гортала сторінки подарованої мені збірочки «Тринадцять базис», куди ввійшли історії про людську вірність, зраду, любов, турботу і милосердя.

КОР.: Лев Іванович, а що важче: бути просто поетом чи поетом-піснярем?

Л. О.: Я так питання ніколи не ставив. Поет-пісняр пише вірші, враховуючи ритміку, мелодику, стилістику музиканта. Так траплялось, що я писав переважно вірші на вже створену музику. Але поеторією — вірші, не просто слова.

«Забота у нас такая, работа наша простая...» — «Песня о тревожной молодости», «Гимн демократической молодежи», «Пусть всегда будет солнце», «Напиши мне, мама, в Египет», «Бирюсинка», «Таежный вальс» — це лише кілька назв пісень, створених Л. І. Ошаніним у співдружності з О. Пахмутовою, А. Островським, А. Новиковим, Е. Колмазовським.

На вечорі ми зустрілися з Тетяною Гвердигелі («А як чудово співала Тетяно!» — вигукнував Лев Іванович), і я запитала, яка ошанінінська пісня особливо їй дорога. Повагавшись, Тетяно відповіла: «Красная гвоздика». Я зрозуміла. На фестивалі політичної пісні «Червона гвоздика» в Союзі співачка завоювала одну з перших своїх нагород. Та й кому вона не дорога, ця пісня про квітку — символ нашої революції.

Красная гвоздика —
Спутница тревог.
Красная гвоздика —
Наш цветок.

В. ЛЕВОЧКО,
спецкор «Молодого комунара»,
Москва — Кіровоград.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

ЯКБИ ВСІ ДІТИ ЗЕМЛІ

Болгарський піонерський табір імені Мітко Палаузова розташовувався в селі Равда на березі Чорного моря. Туди приїхали і ми, радянські туристи. Тільки-но вийшли з автобуса, як відразу ж нас оточили діти у червоних та блакитних галстуках — болгарські піонери. Спочатку вони соромилися, але згодом всі ми порозумілись. Болгарські піонери з іншого загону зустріли нас біля імпровізованої сцени на галявинці гучними оплесками і скандуванням: «Вечна дружба!». Потім відбувся концерт, номери якого підготували радянські і болгарські діти. Нові друзі розповіли нам про піонерську організацію Болгарії, про Мітко Палаузова, іменем якого названий табір. Він був наймолодшим болгарським партизаном під час другої світової війни. У 1942 році, у свої тринадцять, він загинув у бою з фашистами. Піонери допомагають батьку Мітко.

Після концерту ми обмінялися сувенірами, адресами, галстуками. Болгарський піонерський галстук

має темніший відтінок, ніж наш, він темно-червоний. Друзі навчили нас болгарських пісень, показали свою гру, яка називається «Шведська естафета». У ній грає той, хто краще знає свій піонерський табір. Орієнтуючись за картою, кожен піонер повинен визначити місце, позначене на ній цифрами. Хто першим заповнить карточку із назвами цих об'єктів, той і переможець.

На завершення нашої зустрічі з піонерами був мітинг миру. Болгарські друзі зібрали усі наші підписи і підписалися самі під закликами до миру, помістили їх у пляшки і кинули з крутої скелі в море. Хай ці заклики прочитають багато людей на землі.

У небі літали чайки, море було тихим, мирним. А якби всі діти землі отак зустрілись, подружились, тоді б і всі народи в майбутньому стали друзями, і скрізь був би мир.

Б. БАБИЧ,
учень 7-А класу Кіровоградської середньої школи № 5.

Менсина. З кожним роком міцніє радянсько-менсінське культурне співробітництво. У даний час ініціатива «Ленфілм» спільно з менсінськими колегами знімає фільм «Надія».
На знімку: винонавець ролі солдата Степана народний артист РРФСР Леонід КУРАВЛІОВ.
Фото А. БОГАТИРЬОВА,
(Фотокроника ТАРС).

«ПІСНЯМ ПОТРІБНІ
НЕ СЛОВА»

Желаю тараканам
«Молодого комунара»
жизни и интересов и
яркой с душой
и Родине
Лев Дашкин

з поетом, запитала:

— Лев Іванович, як ви ставитеся до Колонного залу?

Дивовижно! — за-
конічно відказав він.

А потім розповів, що вперше потрапив сюди у 1924 році, коли вся Москва, вся країна, весь прогресивний світ прощався з геніальним вождем пролетаріату. Був він тоді четвертокласником із дитячо юнацького сирітського будинку імені Ф. Енгельса, що знаходився на знаменитій 3-й Міщанській у Москві.

Минуло багато літ з тих пір. За плечима стільки доріг, війни, відбудова, втрати і чекання.

Ох, дороги.

Пиль да туман,
Холода, тревоги
да степной бурьян.

(Тут і далі всі пісні даються у російській тран-

слівна пісні нашої молодості, патетики і відчай «Пісню любові»:

Вьюга смешала землю
с небом,
Серое небо с белым
снегом...

КОР.: Лев Іванович, на концертах, подібних вашому творчому вечору, у мене виникає думка, що поети і композитори всі свої кращі пісні вже створили.

Лев ОШАНІН: Ви перебільшуєте. Ще не всі пісні написані, не всі слова сказані. Просто у нашій пам'яті залишилось те, що було найкращим у минулі роки. До речі, на мому авторському вечорі пролунало шість прем'єр. Звичайно, годі гадати, чи чекає їх доля «Пісню любові»...

Мені здається, що головним недоліком сучасної пісні стало те, що вона втратила авторів. Знають лише виконавців.

38 по 13
вересня
1987 року

Вівторок

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Хокей. «Кубок Канади». Збірна Канади — збірна СРСР. 10.15 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Мамина школа. 16.45 — Твоє ленинська бібліотека В. І. Ленін. «Партійна організація і партійна література». 17.15 — Новини. 17.20 — Концерт ансамблю Корейської Народної Демократичної Республіки. 17.40 — Мультифільм. 18.10 — Фотоконкурс «Ватівішні на улюблені моє». 18.15 — «Агропром: сьогодні і завтра». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Недаром помнит вся Россия...» Репортаж із свят на Вороніському полі. 19.30 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радянська Латвія». Програма Латвійського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Документальний фільм. 23.05 — Сьогодні у світі.

УТ

12.45 — Новини. 13.00 — Село і люди. 13.30 — Свято циркового мистецтва. 16.30 — Срібний дзвіночок. 17.00 — На допомогу школі. Українська література. П. Г. Тичина. Виток творчості. 17.25 — Азбука добра. 18.10 — «День за днем». (Кіровоград). 18.25 — Намі довідки. (Кіровоград). 18.30 — Народний депутат. Про роботу депутатської групи ВО «Червона зірка». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Стосується кожного. Колоски ринку. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кіносеціод. «Спорт і ми». Телефіна. Погода на завтра. 21.50 — 100-річчя від дня народження композитора М. Скоринського. Фільм «Балет «Лісова пісня». 23.15 — Актуальна камера. Вечірній випуск. По закінченні естради пісні виконує народний артист УРСР В. Зінкевич.

Середа

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Фільм «Віна і мир». 4 серія «П'єр Безухов». 10.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Тележурнал до музею «Кабінет і квартира В. І. Леніна в Кремлі». 16.45 — Музика міста. 17.25 — Новини. 17.30 — Програма телебачення Болгарії. 18.30 — Футбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Збірна СРСР — збірна Франції. В перерві. 19.15 — Сьогодні у світі. 20.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 20.30 — Телефіна. «Космос». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Хокей. «Кубок Канади». 1-й півфінальний матч. 23.50 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Доброго вам здоров'я. 10.50 — Концерт дитячого хору болгарського телебачення. 12.10 — Художній фільм «Батрачів». 3 серія. 13.15 — Новини. 13.30 — Соціальне коло. 13.50 — Кінопрограма «Наші сучасники». 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Наука і час. Резерви північної науки. 17.30 — Концерт інструментальної музики. 18.00 — «Кур'єр». Клуб юних техніків «Рубін». (Кіровоград). 18.25 — «День за днем». (Кіровоград). 18.40 — Телефіна. «Людина коло озера». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Міжнародний музичний телеміст Осес — Варна. 20.35 — Вечірній музичний телеміст Осес — Варна. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кіносеціод. «Рідна природа». Телефіна. Погода на завтра. 21.50 — Художній фільм «Почни спокатку». 23.00 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.30 — Українські естрадні пісні виконує народний артист УРСР В. Зінкевич.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Чотири ордені командарма Федька». Документальний фільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 клас. 9.05, 13.15 — Німецька мова. 10.05 — Учимся СЛТУ. Астрономія. 10.35, 11.40 — Загальна біологія. 9 клас. 11.05 — Радянське образотворче мистецтво. В. Пророков. 12.10 — Телефіна. «Міст через життя». 2 серія. 13.45 — Новини. 13.50 — «Чарівні фарби». Накази радянських письменників. 18.00 — Новини. 18.15 — Шахова школа. 18.45 — Концерт з творів Е. Віла Лобоса. 19.20 — Мультифільм для дорослих. 19.30 — «Співдружність». Тележурнал. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Документальний телефіна. 20.30 — Важка атлетика. Чемпіонат світу. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Соліст». 22.40 — Новини.

Четвер

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Хокей. «Кубок Канади». 1-й півфінальний матч. 10.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Перебудова: досвід і проблеми». Документальний фільм. 17.10 — Новини. 17.15 — Всесоюзний звіт про науку в Артеку. 18.15 — Документальний фільм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Хокей. «Кубок Канади». 2-й півфінальний матч. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефіна. «Отело ді Олівейра» (Бразилія). 1 і 2 серії. У перерві. 22.40 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Документальний фільм «3 боти та надія». 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. Фізика. Електромігнітні коливання. 11.05 — «На хвилі дружби». Концерт державного інструментального ансамблю «Солісти Узбекистану». 11.40 — Шкільний екран. 4 клас. Історія. «У стародавньому Києві». 12.10 — Зустріч з класиком. 12.45 — «Темп». Теледіалог про науку і техніку. 13.45 — Новини. 14.00 — Художній фільм. «Почни спокатку». 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. Метод координат. Передача II. 17.30 — Комуністи 80-х. Загальні вибори в парторганізаціях. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Агропром: проблеми, пошуки. (Кіровоград). 18.45 — Музичний фільм «Хлопці, песелі». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Прем'єра телефіна. «Запорожці». «Великі проблеми малого автомобіля». 20.05 — Ви пам'ятаєте. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Музична мозаїка. Погода на завтра. 21.50 — Молодіжний студія «Гарт». 23.30 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефіна. 8.35, 9.35 — Навколишній світ. 1 клас. Перший раз у перший клас. 8.55 — «Малюк». Науково-популярний фільм. 9.05, 13.15 — Іспанська мова. 10.05 — Учимся СЛТУ. Історія. 10.35, 11.40 — Фізика. 7 клас. 11.00 — Лірика В. Брюсова. 11.30 — «Прилади і наука». Науково-популярний фільм. 12.05 — Фільм «Прикордонний п'єс Алія». 13.10 — Біологія. 7 клас. 14.05 — Новини. 14.10 — Кінофіна. 18.00 — Новини. 18.15 — Важка атлетика. Чемпіонат світу. 18.45 — «Вологодський напісник». Виступає фольклорний ансамбль радгоспу «Травневий». Вологодської області. 18.55 — Реклама. 19.00 — Вечірня казка. 20.15 — За безпечного руху. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — Науково-популярний фільм «Не мені одному». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Через

обстатини, що склалися. Про боротьбу з паркомінісією. 22.35 — Документальний телефільм. 22.55 — Новини.

П'ятниця

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Хокей. «Кубок Канади». 2-й півфінальний матч. 10.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Фільм «Вершини над містом». 17.20 — Новини.

Центр нападу

Хтось із нас покарував: «Іван Калита» — в історії Московської Русі, Михайло Калита — в історії київського футболу... Ні, ми не забули про всюдисущого Вориса Петрова, верткого «малюка» Віктора Каваса, спритного Олексія Кашмана, Центріна нападу, як називали їх колись, або ж центрофорварда, — як іменують тепер. Кіровоградський «Зірка» на тижні інвентарі. А вони завжди були справжніми лідерами свого складу, навіть у скрутний для команди час. Тому можливе перебіління ролі Михайла Калита — головного бомбардира київського футболу — цілком ймовірно. Тому що мотивовані друзини почитали до нього не тільки нас, а й усіх боліальників.

— Як справи, Михайле? У відповідь той тільки стиснув плечима. Бувало в житті така мить, коли ти безсилі зробити що-небудь, аби допомогти своїй справі. От і важко, травмований Калита ніколи не може поведсти за собою «Зірку». А він їй ой як потрібен!

...Камера нашого репортера зафіксувала інший момент. Атака! Напружене тіло форварда, ліній штрафного майданчика, спроба відкритися від захисника команди суперника. Проти Калита навіть м'яч своїм широким дуном намагався уникнути вірного удару бутса нападаючого.

...Боліальники знають про Калита майже все. Що той любить швидкість,

відвагу, гостроту моменту коло чужих воріт, де він найкраще маневрує у своїй футбольній «десятиці» на спінні. Не тільки а тим, щоб не розгубити серця боліальників, а й потягнути їх. А це він просто любить: відлучити під саму перекачку.

«Спорт — це життя», — сказав Роберт Рондестевський, — ціле життя (навіть трохи більше). Калита цілком згоден з поетом.

А нам, дивлячись на фото, хочеться гукнути:

— Давай, Михайле!

І той, ніби почувши, рухнуло киме вперед своє тіло, спритно обіграв суперника. А в мозку не менш напруженого боліальника запаморочилося від його несподіваних фінтів. Чим схиляється комбінатія? Точною передачею на Федорова або Черних? Гол? Колись знаменитий центр нападу англійської збірної Діккі Мак Грісс сказав: «Мій найважливіший гол це попереду». Через деякий час його повторив Олег Влохін, повідомивши всіх про «гол, який він не забив» у книзі з такою ж назвою.

Калита не повторює нікого, він цього не любить. Кіровоградський боліальник, добре знаючи білий-білий характер форварда, чекать його повернення, його найважливішого гола. Може, найважливішого у північній історії «Зірки». Того, що завжди попереду...

— Давай, Михайле!

Л. КАРИМОВА,
С. БОНДАРЕНКО,
Фото В. ГРИБА.

Валерій Марченко — чемпіон України

На Завадівській трасі обласного центру завершився черговий чемпіонат України з автоспорту на спортивно-кросових автомобілях «барті» та повноприводних спортивних машинах.

Великий успіх випав на долю майстра спорту СРСР олександрійця Валерія Марченка, який став чемпіоном республіки у другій залізковій групі (автомобілі з об'ємом двигуна до 1500 кубічних сантиметрів). Він упевнено виграв як півфінальний, так і фінальний заїзди. На другому місці Геннадій Воробйов із Запоріжжя, на третьому — київин Володимир Строчань.

реції — 23.10 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробнича гімнастика. 10.25 — Зустріч в олімпійському залі. 11.25 — Грай, мій баян. 11.45 — Новини кіноекрана. 13.00 — Новини. 13.15 — Молодіжна студія «Гарт». 14.15 — Людина і природа. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — На допомогу школі. Музика. «Творчість Л. М. Ревуцького». 17.35 — Перебудова і кадрів. Підприємці залізничників. 18.05 — Телефіна. «Така він людина». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Мультифільм (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Лікарі революції». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кіноекран. Телефіна. Погода на завтра. 21.50 — Художній фільм «Неділя на ніч». 23.25 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм «Колі приходять свято». 8.35, 9.35 — Історія. 4 клас. 9.05, 13.45 — Англійська мова. 10.05 — Учимся СЛТУ. Суспільствознавство. Марксизм — лєнінізм — єдине революційне вчення, основа наукового світогляду. 10.35, 11.40 — Географія. 5 клас. 11.05 — Мамина школа. 12.10 — Телефіна. «Отело ді Олівейра». 1 і 2 серії. 14.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Важка атлетика. Чемпіонат світу. 18.45 — Скрипковий дуети вишкочить народний артист РРФСР Е. Грач і С. Грач. 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Дія всіх і для кожного». Обличчя до проблеми. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефіна. «Троїцький кінь». 1 і 2 серії. 23.50 — Новини.

Субота

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — До Дня танкістів. Документальний телефіна. 9.00 — «Таланти твої, Україно». Концерт колективів художньої самодіяльності УРСР. 9.50 — АВРДейка. 10.20 — Рух без перешкоди. 10.50 — Образ О. Пушкіна в образотворчому мистецтві. 11.30 — Для всіх і для кожного. Про розвиток кооперації у м. Омську. 12.10 — Антологія короткого оповідання. О. Серфимович. «Стрілочник». 12.40 — А. Чайковський. Сюїта з музики до балету «Ревізор». 13.05 — Хвилинні поезії. 13.10 — Документальний телефіна. 14.00 — «Співдружність». Тележурнал. 14.30 — Новини. 14.50 — Фільм-концерт «Алібек Дінієв». 15.20 — Мультифільм. 15.40 — Хокей. «Кубок Канади». 1-й фінальний матч. 17.40 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». Мелодія Бразилії. 18.15 — До ювілею Великої Жовтневої соціалістичної революції. Фільм «Пома про крила». 1 і 2 серії. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — У суботу ввечері. Мелодія даних років. Кіноконцерт. 22.40 — Новини. 23.45 — «Музичний ринг». Зустріч з біт-квартетом «Секрет».

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — «На хвилі дружби». 11.40 — Програма фільмів Свердловської кіностудії. «Господи, тундр». «Гребля». 12.20 — У ритмі танцю. 13.10 — Погода. На шляхах республіки. 13.15 — Доброго вам здоров'я. «Мамо, я тебе чую». 14.00 — Новини. 14.15 — Для дітей. Художній фільм «Пелі» — довгопанчоха». 1 серія. 15.20 — Співає Я. Гнатюк. 15.45 — Нові нижньокішечні. Погода. 15.50 — Мультифільм. 16.45 — «Скільки музеїв України». П'єр Лелі. «Дама з собачкою». 17.00 — Суботні зустрічі. «Науково-популярний кіноастрограф і час». 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дінамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Танцювальний етюд. Телефіна. Погода на завтра. 21.50 — Художній фільм «Чужі тут не ходять». 23.05 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Концерт фольклорного ансамблю «Лейтарді» Таллін.

сього етнографічного муз. асо. 8.45 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Наш сад. 9.45 — Світлоа художньої культура. «П. Меріме. Сторінки життя і творчості». 10.30 — Радянська пошта. 11.00 — Фільм «Приватне життя». 12.40 — Важка атлетика. Чемпіонат світу. 13.10 — Науково-популярний фільм. 13.25 — Здоров'я. 14.10 — Запрошує телестарт. «Діде, кві сон». За односторонньою поштою Ф. Достоевського. 1 і 2 частини. 17.55 — «Музичні будинки Росії». «У Сергія Васильовича Рахманінова в Іваніці». 18.45 — Вечірня казка. 20.45 — Документальний фільм. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефіна. «Комбаті». 1 і 2 серії. 23.00 — Новини. 0.05 — Важка атлетика. Чемпіонат світу.

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тирок «Спортсмен». 9.30 — Будильник. 10.00 — Сьогодні. Радянському Союзу! 11.00 — Радянська пошта. 11.30 — Тележурнал. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Всесоюзний телекурс «Товариш пісня». 15.40 — «Наш дім». Тележурнал. 16.25 — Виступ Головнокомандуючого сухопутних військами, заступника міністра оборони СРСР, генерала армії Івановського. 16.40 — Зустріч ветеранів і курсантів бронетанкових військ з майстрами мистецтва в Останкін. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Футбольний огляд. 19.30 — Фільм «На війні, як на війні». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Концерт, присвячений закриттю XII Всесоюзного фестивалю телефілів у Мінську. По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. Урок 1. 10.45 — Концерт з творів О. Скрибіна. 11.10 — «Діноспіт». Лікарська розсина науки господаря. 11.50 — Новини. 12.05 — Для дітей. Художній телефіна. «Пелі» — довгопанчоха». 13.15 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Життя слово. У братній Естонії. 14.00 — Катерина Кінозал. 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Імпровізація». Естрадна програма. 16.00 — Сьогодні — День тиждень. Слава солдату. 17.00 — Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Советский спорт». «Солі» — «Автомобіліст» (Свердловськ). В перерві хокею «У нас на газеті». Погода. «Віспрес-інформация». 19.15 — Актуальна камера. 19.50 — Прем'єра фільм-вистави «Конотопська війна». 1 серія. Український фільм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кіносеціод. «У світі цикаго». Телефіна. Погода на завтра. 21.50 — Продовження фільм-вистави «Конотопська війна». 2 серія. 22.50 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставані. 8.20 — До Дня танкістів. Документальний фільм «Об'єднані в життя». 8.40 — Російська мова. 9.10 — «Із старовини світової музичної культури». Д. Шостакович. «Квартет № 15». 10.10 — Поети про Маяковського. 11.25 — Пожежники — прикладний спорт. Чемпіонат СРСР. 11.55 — Фестиваль національних театрів України. П. Думбала. «Кутарача». Фільм-вистави Грузинського театру юного глядача. 14.10 — Легка атлетика. «Гранпрі». Фільм. 15.10 — Телефіна для дітей «Стежка в небо». 15.50 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». Мелодія Бразилії. 16.25 — Автомобільний спорт. Чемпіонат Європи. 16.50 — Наука, культура, людина. 17.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Фільм «Література і театр». Фільм 5. 18.50 — «Реріх». Документальний телефіна. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Важка атлетика. Чемпіонат світу. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Подарунок по телефону». 23.25 — Новини. 23.30 — Важка атлетика.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу комуністичного виховання — 2-59-82; комсомольського життя і економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолабораторії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректор — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня Імени Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глінки, 2.